

VIJESTI | Dražen Šemovčan | RANJIVE SKUPINE - KORAK DALJE

EMA BEVANDA (16) – mat u dva poteza i pobjeda u jednom potezu

🕒 06.06.2021. 09:10:00

Šesnaestogodišnjakinja Ema Bevanda iz Podravskega mjesta Ferdinandovac, slučajno ili je tako bilo suđeno, naučila je igrati šah. Već sa šest godina kod djeda je vidjela šahovsku ploču i to ju je zainteresiralo, pa je s djedom počela igrati šah, a on ju je poučavao. Kako je stalno gubila, stvorio se neki inat da jednom pobedi djeda pa je počela učiti igrati šah.

Osnovnu školu završila je u Ferdinandovcu, za očekivati je bilo da bude odlikašica. Završila je i muzičku školu. Sada završava II. razred Gornjogradske gimnazije Zagreb, te je preko tjedna u Zagrebu, u učeničkom domu - Hrvatski učiteljski konvikt. Naravno, za vikend dolazi kući. Uklopiti školu, šah i ipak mladenački život jako je teško. Sve traži svoje potrebe, a ona to nekako balansira i uspijeva sve posložiti, onako u sat. Obaveza je puno, a vremena malo.

Nakon početnog učenja šaha s djedom, učlanila se u Šahovski klub "Konak", Novo Virje, koji je u to vrijeme bio među boljim klubovima, ne samo na ovom području, već su se titule i medalje osvajale i na državnim natjecanjima. Trener joj je bio Ivan Baruškin. Već sa sedam godina bila je državna prvakinja u kategoriji kadetkinja, a natjecanje se održalo u Topuskom. Išla je kao pričuvna igračica, a osvojila je prvenstvo i postala državna prvakinja. Nastavila je marljivo trenirati, pa je i sljedeće godine isto u Topuskom osvojila državno prvenstvo. Kako je došlo do razmjene igrača između Šahovskog kluba "Konak" i Šahovskog kluba "Picok", Đurđevac, s nekoliko igrača prelazi u taj klub, pa tako i njezina sestra Lorena.

Tu je počela trenirati s trenerom Stankom Domitrovićem, a ona je samo nastavila i dalje marljivo učiti i igrati šah, a time je i rezultat zagarantiran. Kroz razgovor se stječe dojam da nije opterećena titulama, već samo voli igranje šaha. Kako se svaki trud isplati, odlazila je na razna natjecanja, te stekla titulu nacionalnog majstora. No to nije sve, postala je državna kapetanica u tri kategorije. Kadetkinje, juniorke i seniorke. Kao kapetanica je smirena, staložena, ne paničari, jednostavna, ohrabrujuća, ono što se od kapetana traži.

U Šahovskom klubu "Picok" Đurđevac ekipu čini sedam natjecateljica, ali samo njih četiri se natječe po turnirima ili u prvenstvu.

Preko tjedna ima 4-5 puta on line trening, a preko vikenda tri sata s trenerom Vladimirom Cvetnić iz Splita, ali na prvom mjestu je ipak škola. Sada je u kategoriji seniorki, gdje se nalazi sedam igračica, ali samo se njih četiri natječe za državnu prvakinja. Njen takmičarski duh i ljubav za šahom donijeli su osvajanje naslova državne kadetske prvakinja i bila je druga na juniorskom prvenstvu Hrvatske. Pet puta bila je državna kadetska prvakinja u pojedinačnoj konkurenciji i dva puta u ekipnoj. U dobi od 14 godina osvojila je prestižni seniorski turnir u Valpovu gdje je pobijedila reprezentativku Hrvatske. Za sada je "samo" 32. na nacionalnom rejtingu od ukupno 458 natjecateljica, dok je na standardnoj međunarodnoj listi (FIDE) 1646. Igrala je Europskom prvenstvu šaha u Rumunjskoj (2017), i Latviji (2018). Zadnje dvije godine prvenstvo se nije održavalo zbog COVID - 19. Na Svjetskom kadetskom šahovskom prvenstvu u Mumbai u Indiji (2019), Hrvatska je imala 4 predstavnika: Emu Bevandu (U14), Lovru Novosela (U14), Ivana Trošelj (U16) i Nikolinu Golub (U18).

Ema Bevanda osvojila je 37 mjesto sa 5,5 bodova

Nikolina Golub osvojila je 38 mjesto sa 5,5 bodova

Ivan Trošelj je osvojio 58 mjesto sa 4,5 bodova

Lovro Novosel je osvojio 85 mjesto sa 3,5 bodova

Tu su i međunarodne Sportske igre mladih koje su se održale u Sarajevu, a Ema je s osvojenih 4,5 boda iz pet partija osvojila po drugi put titulu prvakinja.

Prije pet godina bilo je natjecanje u Zagrebu, a pobjednici su imali mogućnost igrati s Garijem Kasparovim, poznatim svjetskim prvakom. Znala je da je skoro nemoguće pobijediti Garija, ali ga je ipak namučila u simultanki. Mada je izgubila, Gari ju je pohvalio i rekao da ima potencijala u njoj za vrhunsku šahistkinju. To joj je puno značilo, pa je odlučila još više trenirati šah i ozbiljnije se pripremati za turnire.

Danas je tehnika toliko napredovala da nije čula za dopisno igranje šaha kao nekad, jer sada su mogućnosti kudikamo bolje i lakše za igru na daljinu. Kroz razgovor stekao se dojam da ona još ne shvaća sve što je postigla u 10 godina igranja šaha, sve je to za nju normalno i jednostavno. Tiha i samozatajna, nikad ne bi rekli da se bavi šahom u tren oko postavila je figure i posložila kao po crti, onda se vidi koliko joj je do šaha i što joj šah znači. Kao da se to događa nekom drugom, a ne njoj. Sve je to nekako u magli.

Potencijal postoji, volja i treninzi su tu, škola, a za društvo ipak nađe nešto vremena mada sve to treba dobro izorganizirati i spojiti.

U Zagrebu pohađa školu i živi u domu, a kod kuće živi sa sestrom Lorenom, također šahistkinjom, bratom Domagojom i majkom Jasenkom. U Eminoj priči valja spomenuti i tatu Miju, koji ne živi s njima, ali povremeno se čuju i vide. Djed i baka su u odvojenoj kući. Žalosti ju što djed više neće s njom igrati šah, jer ga je počela stalno pobjeđivati, te joj to malo smeta.

Izdvojila je dvije partije šaha. Mat u dva poteza i još najbrža partija šaha, odigrala je potez, a djevojčica s kojom je igrala, uplašila se i odmah predala partiju.

To je život Eme: škola, šah, onda i društvo, a naravno najbitnija je obitelj.

* Ovaj članak napisan je uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije temeljem Programa ugovaranja novinarskih radova u elektroničkim publikacijama.

Autor članka: Dražen Šemovčan, 06. 06. 2021.

Izvor: Portal dnevnih novosti

Izvorni autor: Dražen Šemovčan Šeki/Foto: Dražen Šemovčan Šeki

Autor:

